

considerând că scutirile de accize la uleiurile minerale utilizate drept combustibil pentru producerea de alumină în regiunea Gardanne, în regiunea Shannon și în Sardegnă, aplicate respectiv de Franța, Irlanda și Italia constituie ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) CE, parțial incompatibil cu piața comună și impunând astfel statelor membre interesate să procedeze la recuperarea ajutoarelor respective ⁽³⁾. Prin acțiunea introdusă la 17 februarie 2006, Franța a solicitat anularea parțială a acestei decizii în măsura în care aceasta privea scutirea acordată de Franța regiunii Gardanne ⁽⁴⁾.

Comisia a decis să extindă procedura oficială de verificare cu privire la scutirea de accize la păcuri grele utilizate pentru producerea de alumină pentru perioada începând de la 1 ianuarie 2004. După ce a dat posibilitatea statelor membre și terților interesați să își prezinte observațiile referitoare la aceasta, Comisia a adoptat Decizia C (2007) 286 final din 7 februarie 2007 privind scutirea de accize la uleiurile minerale utilizate drept combustibil pentru producerea de alumină în regiunea Gardanne, în regiunea Shannon și în Sardegnă, aplicate respectiv de Franța, Irlanda și Italia (Ajutor de Stat nr. C 78-79-80/2001). Este vorba despre decizia contestată în cadrul prezentei acțiuni.

În sprijinul acțiunii sale, reclamanta invocă două motive, dintre care primul se întemeiază pe încălcarea noțiunii de ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) CE. Aceasta arată că o eroare de drept ar fi fost săvârșită de către Comisie prin faptul că a ajuns la concluzia că există un ajutor de stat, în condițiile în care nu ar fi fost îndeplinite toate condițiile necesare pentru a le califica drept ajutor, astfel cum aceste condiții au fost stabilite prin jurisprudența Altmark ⁽⁵⁾. Aceasta susține printre altele că deciziile de autorizare a scutirilor până la 31 decembrie 2006 au fost adoptate de către Consiliu la propunerea Comisiei, care ar fi trebuit, potrivit reclamantei, să se asigure înainte de a face o astfel de propunere, că autorizarea nu va antrena o distorsionare a concurenței. Prin urmare, reclamanta pretinde că, pe de o parte Comisia nu putea să propună Consiliului să adopte o decizie care autorizează o scutire de accize și să nu se opună prelungirii acesteia până la 31 decembrie 2006 și, pe de altă parte, să constate că exact aceeași scutire constituie ajutor de stat incompatibil cu piața comună începând de la 1 ianuarie 2004.

Al doilea motiv invocat de reclamantă se întemeiază pe lipsa motivării, întrucât decizia atacată nu ar conține detalii privind piața analizată sau poziția diferitelor întreprinderi pe această piață sau în ceea ce privește natura atingerii aduse concurenței sau a afectării schimburilor în cauză.

⁽¹⁾ Directiva Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la uleiurile minerale.

⁽²⁾ Publicată JO C 30, 2 februarie 2002.

⁽³⁾ Decizia C [2005] 4436 final, ajutor de stat nr. C 78-79-80/2001, JO 2006, L 119, p. 12.

⁽⁴⁾ Cauza T-56/06, Franța/Comisia, Comunicare publicată în Journal officiel publicat la 22 aprilie 2006, C 96, p. 21.

⁽⁵⁾ Hotărârea Curții din 24 iulie 2004, Altmark Trans, C-280/00, Rec., p. I-7747.

Acțiune introdusă la 18 aprilie 2007 — Areva și alții/ Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-117/07)

(2007/C 140/49)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: AREVA SA, AREVA T&D HOLDING SA, AREVA T&D SA (Paris, Franța) și AREVA T&D AG (Oberentfelden, Elveția) (reprezentanți: A. Schild, Rechtsanwältin și J.-M. Cot, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- anularea articolului 1 al Deciziei Comisiei din 24 ianuarie 2007 în măsura în care, pe de o parte, acesta stabilește răspunderea solidară a AREVA T&D SA și ALSTOM SA pentru practicile anticoncurențiale puse în aplicare între 7 decembrie 1992 și 8 ianuarie 2004 și, pe de altă parte, stabilește răspunderea solidară a AREVA T&D SA, AREVA T&D AG, AREVA T&D HOLDING SA și AREVA SA pentru practicile anticoncurențiale puse în aplicare între 9 ianuarie 2004 și 11 mai 2004;
- în subsidiar, anularea sau reducerea substanțială a cuantumului amenzii ce a fost aplicată AREVA T&D SA, AREVA T&D AG, AREVA T&D HOLDING SA și AREVA SA;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamantele solicită anularea parțială a Deciziei C (2006) 6762 final a Comisiei din 24 ianuarie 2007 privind o procedură de aplicare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul SEE (cauza COMP/F/38.899 — Instalații de comutație cu izolație în gaz), referitoare la o înțelegere în domeniul proiectelor privind instalații de comutație cu izolație în gaz având ca obiect trucarea cererilor de ofertă privind aceste proiecte, stabilirea prețurilor minime ale ofertelor, atribuirea de cote și de proiecte și schimbul de informații. În subsidiar, reclamantele solicită reducerea cuantumului amenzii ce le-a fost aplicată prin decizia atacată.

În susținerea capetelor de cerere, reclamantele invocă șapte motive.

Primul motiv este întemeiat pe încălcarea de către Comisie a obligației de motivare, prevăzută de articolul 253 CE, în sensul că motivarea ar fi contradictorie și insuficientă în ce privește elementele referitoare în special la stabilirea practicilor anticoncurențiale, sancționarea în solidar cu ALSTOM SA și majorarea cuantumului de bază al amenzii aplicate, motivată de rolul AREVA T&D SA de conducător al încălcării.

Prin cel de-al doilea motiv, Comisia este criticată de reclamante pentru încălcarea articolului 81 CE și, în mod specific, a regulilor juridice referitoare la stabilirea răspunderii pentru o încălcare, stabilind că AREVA T&D SA, AREVA T&D AG sunt răspunzătoare pentru practici anticoncurențiale anterioare cesiunii lor de către ALSTOM SA, deși considerase că aceste societăți nu erau independente față de ALSTOM SA înaintea cesiunii lor.

Al treilea motiv invocat de reclamante este întemeiat pe încălcarea articolului 81 CE, deoarece Comisia ar fi stabilit în sarcina AREVA SA și AREVA T&D HOLDING SA practici anticoncurențiale atribuite filialelor lor directe sau indirecte AREVA T&D SA și AREVA T&D AG deși, potrivit reclamantelor, aceasta nu ar fi demonstrat că AREVA SA și AREVA T&D HOLDING SA controlau în mod efectiv aceste filiale pe durata perioadei încălcării.

Al patrulea motiv și al cincilea motiv sunt întemeiate pe încălcarea articolelor 7 CE și 81 CE, în special a regulilor referitoare la răspunderea solidară pentru încălcare. Reclamantele susțin că AREVA T&D SA și ALSTOM SA nu ar putea fi sancționate în solidar de Comisie, deoarece acestea nu formează o unitate economică, iar o asemenea sancțiune solidară ar constitui o delegare ilicită a prerogativei de sancționare a Comisiei, precum și o încălcare a principiilor generale privind egalitatea de tratament, securitatea juridică și protecția jurisdicțională efectivă.

Prin cel de-al șaselea lor motiv, părțile critică decizia atacată pentru aplicarea greșită a noțiunii de conducător și, în consecință, pentru încălcarea articolului 81 CE, precum și a Liniilor directe privind metoda de stabilire a amenzilor ⁽¹⁾ și a mai multor principii generale de drept.

Prin ultimul lor motiv, reclamantele susțin că, în privința întinderii cooperării reclamantelor în cadrul procedurii de investigație, Comisia ar fi săvârșit o eroare de apreciere, încălcând articolul 81 și liniile directe referitoare la cooperare cuprinse în Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amendă și reducerea amenzilor în cazurile cartelurilor ⁽²⁾.

⁽¹⁾ JO C 9, 14.1.1998, p. 3.

⁽²⁾ JO C 45, 19.2.2002, p. 3.

Acțiune introdusă la 16 aprilie 2007 — MB Immobilien și MB System/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-120/07)

(2007/C 140/50)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: MB Immobilien și MB System (reprezentant: G. Brüggem, Rechtsanwalt)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- anularea Deciziei Comisiei C (2007) 130 final din 24 ianuarie 2007 cu privire la ajutorul de stat nr. C 38/2005 (ex NN 52/2004) acordat de Germania în favoarea grupului Biria,
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele contestă Decizia Comisiei C (2007) 130 final din 24 ianuarie 2007, prin care Comisia a decis că ajutorul de stat constând în cele trei măsuri acordat de Germania în favoarea Bike Systems GmbH & Co. Thüringer Zweiradwerk KG, Sachsen Zweirad GmbH și Biria GmbH (ulterior Biria AG) este incompatibil cu piața comună.

Prima reclamantă este succesoarea în drepturi a Biria AG, a doua reclamantă este succesoarea în drepturi a Bike Systems GmbH & Co. Thüringer Zweiradwerk KG. Reclamantele susțin că sunt vizate direct și individual de decizia respectivă a Comisiei.

În sprijinul acțiunii lor, reclamantele invocă în primul rând o încălcare a dreptului comunitar ca urmare a unei interpretări greșite a unui regim autorizat de ajutor de stat. În această privință, acestea critică faptul că pârâta nu și-a fondat decizia pe aceeași definiție a unei întreprinderi în dificultate ca cea inclusă în regimul de ajutor de stat pe care l-a autorizat.

Mai mult, Comisia a încălcat dreptul comunitar prin aprecierea greșită a faptelor. În această privință, reclamantele susțin că, spre deosebire de opinia Comisiei, întreprinderile pe care le vizează decizia atacată, nu erau întreprinderi în dificultate la momentul aprecierii ajutorului.

În final, reclamantele invocă o încălcare a dreptului comunitar ca urmare a unor greșeli grave de motivare.